

XVIII Poniedzia?ek okresu zwyk?ego

Tekst Ewangelii (Mt 14,13-21): Gdy Jezus to us?ysza?, oddali? si? stamt?d w ?odzi na miejsce pustynne, osobno. Lecz t?umy zwiedzia?y si? o tym i z miast posz?y za Nim pieszo. Gdy wysiad?, ujrze? wielki t?um. Zlitowa? si? nad nimi i uzdrowi? ich chorych.

A gdy nasta? wieczór, przyst?pili do Niego uczniowie i rzekli: «Miejsce to jest puste i pora ju? spó?niona. Ka? wi?c rozej?? si? t?umom: niech id? do wsi i zakupi? sobie ?ywno?ci!» Lecz Jezus im odpowiedzia?: «Nie potrzebuj? odchodzi?; wy dajcie im je??!»
Odpowiedzieli Mu: «Nie mamy tu nic prócz pi?ciu chlebów i dwóch ryb». On rzek?: «Przynie?cie Mi je tutaj!»

Kaza? t?umom usi??? na trawie, nast?pnie wzi?wszy pi?? chlebów i dwie ryby, spojrze? w niebo, odmówi? b?ogos?awie?stwo i po?amawszy chleby da? je uczniom, uczniowie za? t?umom. Jedli wszyscy do syto?ci, i zebrano z tego, co pozosta?o, dwana?cie pe?nych koszy u?omków. Tych za?, którzy jedli, by?o oko?o pi?ciu tysi?cy m??czyzn, nie licz?c kobiet i dzieci.

«Spojrze? w niebo...»

Rev. D. Xavier ROMERO i Galdeano
(Cervera, Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj Ewangelia dotyka naszych “psychicznych portfeli”... Dlatego, podobnie jak w czasach Jezusa, mog? pojawi? si? g?osy m?drych, wa??ce warto?? tej kwestii. Aposto?owie, widz?c, ?? robi si? pó?no i nie widz?c jak zaspokoi? ten t?um zgromadzony wokó? Jezusa, widz? rozwi?zanie: «niech id? do wsi i zakupi? sobie ?ywno?ci» (Mt 14,15). Nie spodziewali si?, ?e ich Mistrz i Pan podwa?y te ich rozwa?ne rozumowanie, mówi?c: «wy dajcie im je??!» (Mt 14,16).

Przys?owie mówi: «Kto wyklucza Boga ze swych rachunków, nie umie liczy?». I to prawda, uczniowie —my równie?— nie umiemy liczy?, poniewa? cz?sto zapominamy o najwa?niejszej sumie: samym Bogu po?ród nas.

Uczniowie dobrze policzyli; policzyli dok?adn? liczb? chleba i ryb, ale psychicznie dziel?c j? mi?dzy tak wielu ludzi, wychodzi?o im zero niesko?czone; wi?c zdecydowali si? na ostro?ny realizm: «Nie mamy tu nic prócz pi?ciu chlebów i dwóch ryb» (Mt 14,17). Nie zdaj? sobie sprawy, ?e maj? Jezusa —prawdziwego Boga i prawdziwego cz?owieka— w?ród nich!

Parafrazuj?c ?wi?tego Josemaría, mo?emy przypomnie?, ?e: «W apostojskich przedsi?biorstwach, jest poprawne —to obowi?zek— by? bra? pod uwag? czym dysponujesz ($2 + 2 = 4$), ale nie zapominaj, nigdy!, ?e, na szcz??cie, masz sumowa? w inny sposób: Bóg + 2 + 2... ». Chrze?cija?ski optymizm nie jest oparty na braku trudno?ci, oporów i osobistych b??dów, ale na Bogu, który mówi nam: «A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, a? do sko?czenia ?wiata» (Mt 28,20).

Dobrze by?oby, ?eby? ty i ja, wobec trudno?ci, zanim wydamy wyrok ?mierci na ?mia?o?? i optymizm chrze?cija?skiego ducha, liczyli na Boga. Oby?my mogli za ?wi?tym Franciszkiem powiedzie? to wielkie zdanie: «gdzie jest nienawi??, pozwól mi sia? mi?o??»; to znaczy tam, gdzie nie wychodz? mi numery, obym liczy? na Boga.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «By? mo?e nie jeste? w stanie da? innym wiele, ale zawsze mo?emy podzieli? si? rado?ci?, która wyp?ywa z serca zakochanego w Bogu» (?w. Teresa z Kalkuty)
- «Tych kilka chlebów i ryb, podzielonych i pob?ogos?awionych przez Boga, wystarczy?o dla wszystkich. I uwaga! To nie magia, to ‘znak’: znak, który zach?ca nas do wiary w Boga, Opatrzno?ciowego Ojca» (Franciszek)

-

«Przyjęcie Ciała i Krwi Chrystusa w Komunii świętej pogłębia zjednoczenie komunikującego z Panem, gładzi grzechy powszednie i zachowuje od grzechów ciężkich. Ponieważ zostają umocnione więzy miłości między komunikującym a Chrystusem, przyjmowanie tego sakramentu umacnia jedność Kościoła, Mistycznego Ciała Chrystusa» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1416)